

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 55Er/1544/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215209242
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Kosmályová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1215209242.3

Uznesenie

Okresný súd Bratislava II v exekučnej veci oprávneného: X.. C. J., R.. XX.XX.XXXX, Na H. C. Č.. X, D., v zast. JUDr. Vojtech Kubal, advokát so sídlom Vajnorská 8/A, Bratislava, proti povinnému: I. J., R.. XX.XX.XXXX, Ľ. X, D., o vymoženie uloženej povinnosti takto

rozhodol:

I. Súd námietky povinného proti exekúcii z a m i e t a.

II. Súd návrh povinného na odklad exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 07.08.2015 vydal súd uznesenie č. k. 55Er/1544/2015-71, ktorým zamietol námietky povinnej proti exekúcii a zamietol návrh povinnej na odklad exekúcie.

Dňa 14.09.2015 doručila povinná odvolanie proti uzneseniu č. k. 55Er/1544/2015-71. V odvolaní povinná uviedla, že naďalej trvá na tom, že z jej strany sú tak dôvody na vyhovie námietkam ako aj návrhu na odklad, pričom za najpodstatnejší dôvod uvádza podanie sťažnosti na Ústavný súd SR, keďže rozhodnutiami, voči ktorým podala sťažnosť, boli porušené jej ústavné práva. Povinná zdôrazňuje, že v prípade, že jej sťažnosti sa vyhovie, odpadne exekučný titul a oprávnený, ktorému ide len o šikanovanie jej osoby, nebude môcť vymáhať svoju pohľadávku. Povinná tiež v odvolaní uviedla, že ak naďalej bude oprávnený trvať na podanej exekúcii, odmenu jeho advokátky bude možné uspokojiť len predajom ich spoločných vecí, ktoré majú v bezpodielovom spoluvlastníctve, keďže povinná žiadne úspory nemá a nerozumie, z akého dôvodu sa oprávnený nechce s ňou vyporiadať z ich spoločného majetku.

Odvolanie smerovalo voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Súd preto postupoval podľa § 374 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202) rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela,

proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V súlade s § 374 ods. 4 O.s.p. podaním odvolania došlo k zrušeniu rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka a rozhodnutiu súdom prvého stupňa.

Dňa 23.06.2015 súdny exekútor doručil súdu námietky povinnej proti exekúcii a návrh na odklad, ktoré boli podané na poštovú prepravu dňa 17.06.2015.

Námietky proti exekúcii boli podané v zákonom stanovenej 14 - dňovej lehote na podanie námietok.

V námietkach proti exekúcii povinná uvádza, že v upovedomení o začatí exekúcie sa uvádza, že exekúcia bude vykonaná na základe právoplatného rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24.10.2012 pod č. 4Co 40/2012 - 624 na sumu 5526,43 eur, pričom uvádza, že tento rozsudok spolu s rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 22.09.2011 pod č. 23C 21/2011 - 484 dňa 13.08.2014 napadla sťažnosťou na Ústavnom súde Slovenskej republiky, pričom o nej do dnešného dňa nebolo rozhodnuté. Povinná v námietkach tiež uvádza, že jej manželstvo s oprávneným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 19.06.2013 pod č. 23C 128/2010 - 1092, ktorý nadobudol právoplatnosť v časti rozvodu ich manželstva dňa 05.07.2013 a týmto rozsudkom v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 30.09.2013 pod č. 6Co 471/2013, 6Co 472/2013 - 1191 boli ich dve maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti oprávneného s tým, že povinná je povinná prispievať na ich výživu. Vzhľadom k jej nízkemu príjmu a majetkovým pomerom sa jedná o výživné len vo výške 30% životného minima, ktoré platí mesačne vo výške 27,13 eur na každé dieťa. Povinná po právoplatnosti rozvodu písomne vyzvala oprávneného na vyporiadanie ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva tak, aby si nehnuteľnosti s vnútorným zariadením rozdelili a aby jej oprávnený vyplatil na vyrovnanie jej podielu z ich spoločného majetku sumu 450 000 eur, k čomu sa oprávnený postavil agresívne a tak, že jej nič nepatrí. Povinná vyhlasuje, že hneď, ako jej oprávnený po vyporiadaní ich spoločného majetku vyplatí jej podiel zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ona vyplatí oprávnenému sumu vymáhanú v tomto exekučnom konaní, ktorá tvorí odmenu advokátke oprávneného Dr. Kotrecovej, pokiaľ nebude rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušený Ústavným súdom SR. V závere námietok proti exekúcii a návrhu na odklad exekúcie povinná uvádza, že podaním návrhu na začatie tejto exekúcie ide zo strany oprávneného o šikanovanie jej osoby a dosiahnutie jej ekonomickej likvidácie. Povinná svoje tvrdenia uvádzané v námietkach proti exekúcii a v návrhu na odklad exekúcie podložila fotokópiami spomínaných rozsudkov, výzvy oprávnenému, odpovede oprávneného, sťažnosti na Ústavný súd SR a iných spomínaných dokumentov.

Oprávnený prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k námietkam povinnej proti exekúcii uviedol, že má za to, že ani podanie sťažnosti povinnou na Ústavný súd SR nič nemení na existencii a najmä na právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, pričom povinná proti exekučnému titulu podala aj dovolanie na Najvyšší súd SR, pričom ten uznesením spisová značka 6Cdo/114/2013 jej dovolanie odmietol. Oprávnený ďalej uviedol, že povinná v námietkach nepreukázala ani to, že jej sťažnosť bola prijatá Ústavným súdom SR na ďalšie konanie, čo by mohlo mať prípadný vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu, ako na to poukazuje oprávnený pri vyjadrení k návrhu na odklad exekúcie, ktorý povinná spolu s námietkami podala. Ohľadom výšky vyživovacej povinnosti uloženej v rozsudku o rozvode manželstva a úprave práv a povinností k maloletým oprávnený uviedol, že napriek skutočnosti, že povinná poukazuje na výšku výživného, ktorou ju súd zaviazal prispievať na výživu maloletých detí, má oprávnený za to, že je potrebné uviesť, že samotný oprávnený ako otec maloletých detí navrhol, aby súd zaviazal povinnú prispievať najnižšou možnou sumou určenou z minimálnej mzdy a proti určenej výške výživného sa žiadna zo strán neodvolala a ani takto stanovenú výšku nikdy nenamietala. Ohľadom návrhu povinnej na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva oprávnený uvádza, že je pravdou, že povinná oprávnenému zaslala návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, no ani jeden z tých návrhov nezodpovedal skutočnosti, resp. reálnemu stavu. Návrh povinnej, že si ponechá byt na Lanovej ulici a súčasne žiada vyplatit' čiastku 450 000,00 eur z predaja rodinného domu, pričom trhová hodnota predstavuje max čiastku 300 000,00 eur je nereálny a oprávnený ho považuje len za zisťný záujem povinnej. Podľa oprávneného povinná taktiež zabudla, že oprávnený hradí všetky náklady spojené so starostlivosťou o maloleté deti a domácnosť, rovnako ako hradí hypotéku, ktorá viazne na majetku, ktorý majú v

bezpodielovom spoluvlastníctve a na týchto výdavkoch sa povinná žiadnym spôsobom nepodieľa a samotný oprávnený sa po rozhodujúci čas podieľal aj na výdavkoch spojených s užívaním bytu na Ľanovej ulici v Bratislave, kde povinná býva a ktorý nadobudol do užívania výlučne oprávnený. Vzhľadom na vyššie uvedené tvrdenia považuje oprávnený námietky povinnej aj vo väzbe na exekučný titul, ako aj prebiehajúcu exekúciu za irelevantné a navrhuje, aby súd námietkam proti exekúcii nevyhovel.

Podľa § 49 ods. 1 Exekučného poriadku upovedomenie o začatí exekúcie sa doručí oprávnenému a povinnému do vlastných rúk.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Z podania povinnej nie je zrejmy žiadny dôvod podľa § 50 EP, ktorý by bránil vykonaniu exekúcie. Povinná v námietkach proti exekúcii neuviedla relevantný dôvod, ktorý by spôsobil zánik vymáhaného nároku alebo bráni jeho vykonateľnosti, alebo je tu iný dôvod, pre ktorý je exekúcia neprípustná. Samotná povinná ani v námietkach ani v návrhu na odklad nepopiera existenciu pohľadávky, exekučný titul, rozsudok krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co 40/2012 - 642 je vykonateľným exekučným titulom.

Súd na základe uvedeného podané námietky proti exekúcii zamietol ako nedôvodné, a nakoľko povinnou podaná sťažnosť na Ústavnom súde Slovenskej republiky podľa § 52 ods. 1 Zákona o Organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky nemá odkladný účinok, exekučný titul na základe ktorého sa vykonáva exekúcia, je právoplatným a vykonateľným exekučným titulom.

Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona, 6b)
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo neprípúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom, alebo na plnenie verejnoprospešného účelu.

(2) Exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

(3) Ak sa exekúcie týka niektorý z dôvodov zastavenia len sčasti alebo ak sa exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na uspokojenie oprávneného, exekúcia sa zastaví len čiastočne.

(4) Exekútor je povinný predložiť vec súdu bezodkladne po tom, ako nadobudne pochybnosti alebo zistí, že sú dôvody na zastavenie exekúcie alebo čiastočné zastavenie exekúcie.

Podľa § 58 ods. 1 EP, súd exekúciu zastaví na návrh alebo bez návrhu.

Povinná v nadväznosti na skutočnosti uvádzané v námietkach proti exekúcii a pre svoje nepriaznivé majetkové pomery, ako aj preto, že je možné očakávať, že Ústavný súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 24.10.2012 pod č. 4Co 20/2012 - 642 zruší pre porušenie ústavných práv povinnej, navrhuje odklad exekúcie.

Oprávnený ohľadom návrhu povinnej na odklad exekúcie uviedol, že má za to, že nie je naplnená zákonná dikcia dôvodu pre odklad exekúcie podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku a naplnenie

tohto ustanovenia nepreukazuje ani uložená povinnosť platiť výživné vo výške sumy 30 % zo sumy životného minima. Podľa vyjadrenia oprávneného povinná vlastní ďalší majetok, a to najmä ten, ktorý je predmetom nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva, je vysokoškolsky vzdelaná, je spoločníčkou a konateľkou obchodnej spoločnosti a vlastní osobné motorové vozidlo. Vzhľadom na uvedené má oprávnený za to, že nie sú naplnené dôvody pre odklad exekúcie podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku a preto oprávnený navrhuje súdu návrh povinnej na odklad exekúcie zamietnuť.

Podľa § 56 ods. 1 až 6, na návrh povinného môže súd (§ 45) povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže súd povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou.

(2) Aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

(3) Súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak bolo cudzie rozhodnutie v štáte, v ktorom bolo vydané, napadnuté opravným prostriedkom, až do právoplatného rozhodnutia o opravnom prostriedku.

(4) Súd môže na návrh povinného povoliť odklad exekúcie aj vtedy, ak by neodkladná exekúcia mohla zabrániť povinnému poskytovať alebo zabezpečovať zdravotnú starostlivosť podľa osobitných predpisov.6a) Súd rozhodne o odklade do 30 dní od podania návrhu.

(5) Do rozhodnutia súdu o odklade exekúcie môže exekútor vykonávať len úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku povinného.

(6) Odklad exekúcie z tých istých dôvodov nemôže byť povolený opakovane.

Povinná svoj návrh na odklad exekúcie zdôvodnila len svojimi nepriaznivými majetkovými pomermi a tým, že exekučný titul napadla sťažnosťou na Ústavnom súde Slovenskej republiky. Súd má za to, že povinná svoju nemajetnosť nepreukázala nijakým spôsobom a vzhľadom na existenciu majetku a bezpodielového spoluvlastníctva manželov má súd za preukázané, že nie je nemajetná a nakoľko sťažnosť podaná na Ústavnom súde Slovenskej republiky podľa § 52 ods. 1 Zákona o Organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky nemá odkladný účinok, na odklad exekúcie nie je dôvod a teda návrh na odklad exekúcie súd zamietol.

Na základe § 52 ods. 2 Zákona o Organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky Ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom. Povinná však vo svojich námietkach, ani v návrhu na odklad a dokonca ani v odvolaní neuvádza nič, čo by nasvedčovalo tomu, že s podaním sťažnosti zároveň požiadala Ústavný súd aby rozhodol o dočasnom opatrení.

Nakoľko súd zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie, súčasne zamietol aj návrh na odklad exekúcie.

Na základe citovaného zákonného ustanovenia a vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.